

19 коп.

КОСМИЧЕСКОЕ

688

Книжка "НАШИ РЕБЕНКИ" (Watermark)

Х Х Х Ч Е М П І О Н А Т С Р С Р

КАЛЕНДАР-

ФУТБОЛ – 68

ДОВІДНИК

ВИДАВНИЦТВО «ЗДОРОВ'Я» КИЇВ—1968

Безносенко Петр Иванович
(составитель)

Футбол — 68
[календарь-справочник]
(на украинском языке)

Редактор Н. Я. Фірсель
Оформлення художника В. В. Терещенка
Технічний редактор Е. П. Коробейникова
Коректор В. М. Вакуленко

БФ 08497. Зам. 0393. Здано до набору 13/III — 1968 р.
Підписано до друку 4/IV — 1968 р. Формат 70×108¹/₃₂.
Тираж 150 000. Обл.-видавн. арк. 5,67. Фіз. друк. арк. 4,5.
Умовн. друк. арк. 6,3. Папір № 2. Ціна 19 коп.

Видавництво «Здоров'я», м. Київ, вул. Кірова, 7

Київська книжкова фабрика № 1 Комітету по пресі при
Раді Міністрів УРСР, вул. Довженка, 5.

Кубок чемпіонів

Навесні 1955 року французька спортивна газета «Екіп» запропонувала проводити турнір для визначення найкращої клубної футбольної команди континенту. Пропозиція була прийнята майже всіма національними федераціями Європи. Турнір дістав назву «Кубок європейських чемпіонів» Він став одним з найпопулярніших змагань міжнародного футбольного календаря.

Ці змагання починаються восени, а закінчуються навесні наступного року. Строки проведення кожного туру визначає Європейська спілка футбольних асоціацій. Конкретні дати встановлюють самі суперники.

Значення турніру європейських чемпіонів важко переоцінити. Здобуття права виступати в цих змаганнях — додатковий стимул для кожної команди, що бореться за звання чемпіона своєї країни. Беручи участь у розіграві Кубка європейських чемпіонів, найсильніші клуби різних країн зустрічаються між собою, взаємно збагачую-

ться технічно і тактично.

Що ж являє собою сама нагорода? Це срібна амфора заввишки 90 сантиметрів. Приз перехідний, але команді-переможниці навечно вручають точну копію Кубка натурального розміру. Крім того, її гравці одержують одинадцять золотих медалей. Футболістів команди, що програла фінальний матч, відзначають одинадцятьма срібними медалями. Третє місце не розігрується.

Претендентів на Кубок уже було чимало, але завоювати його досі щастило тільки п'яти клубам.

Ось результати дванадцяти фінальних матчів:

I 1955—1956 рр.	«Реал» (Іспанія) — «Реймс» (Франція)	— 4 : 3
II 1956—1957 рр.	«Реал» (Іспанія) — «Фіорентіна» (Італія)	— 2 : 0
III 1957—1958 рр.	«Реал» (Іспанія) — «Мілан» (Італія)	— 3 : 2
IV 1958—1959 рр.	«Реал» (Іспанія) — «Реймс» (Франція)	— 2 : 0
V 1959—1960 рр.	«Реал» (Іспанія) — «Ейнтрахт» (ФРН)	— 7 : 3
VI 1960—1961 рр.	«Бенфіка» (Португалія) — «Барселона» (Іспанія)	— 3 : 2
VII 1961—1962 рр.	«Бенфіка» (Португалія) — «Реал» (Іспанія)	— 5 : 3
VIII 1962—1963 рр.	«Мілан» (Італія) — «Бенфіка» (Португалія)	— 2 : 1
IX 1963—1964 рр.	«Інтернаціонале» (Італія) — «Реал» (Іспанія)	— 3 : 1
X 1964—1965 рр.	«Інтернаціонале» (Італія) — «Бенфіка» (Португалія)	— 1 : 0
XI 1965—1966 рр.	«Реал» (Іспанія) — «Партизан» (Югославія)	— 2 : 1
XII 1966—1967 рр.	«Селтік» (Шотландія) — «Інтернаціонале» (Італія)	— 2 : 1

У дванадцяти попередніх розиграшах цього Кубка проведено 642 зустрічі, забито 2366 м'ячів; матчі відвідали понад 25 мільйонів глядачів.

Число команд, які заявили про своє бажання змагатися за Кубок у нинішньому — тринадцятому розиграші, виявилось дуже зручним для жеребкування. Всім 32 клубам-учасникам довелося боротися, починаючи з однієї шістнадцятої фіналу. Отже, принцип рівних можливостей (а його вважають основним у спорті) повністю додержано. Що ж до жеребкування, то багато європейських оглядачів вважали його несправедливим. У цьому розиграші вперше було запроваджено штучне «розсіювання» найсильніших клубів. Але ж яким критерієм слід керуватися, визначаючи силу клубів? На якій підставі, за які

«Селтік» каже: «Молодці!».

заслуги до цієї привілейованої шістки зарахували, наприклад, чемпіонів ФРН («Ейнтрахт») і Франції («Сент-Етьєнн»)??

Дуже сильний суперник — «Аякс» з Амстердама — припав на долю шестиразового володаря Кубка чемпіонів — мадрідського «Реала». Як відомо, два матчі між ними принесли перевагу іспанцям лише в один м'яч (1 : 1, 2 : 1).

Сталося так, що вже на першому етапі схрестили зброю чемпіони СРСР динамівці Києва та володарі Кубка чемпіонів — футболісти «Селтіка». Ці зустрічі були центральними і привернули увагу всієї футбольної Європи. Перший матч у Глазго виграли кияни — 2 : 1. Друга гра в Києві проходила у рівній боротьбі і закінчилася внічию — 1 : 1. Цю подію широко коментувала спортивна преса світу.

В п'яти інших парах перевага переможців була мінімальною (в один м'яч), в семи — у два і більше м'ячів. У двох випадках довелося вдаватися до правила переважної оцінки м'ячів, забитих на полі суперників. З цього правила скористалися клуби «Бенфіка» (Португалія) та «Валюр» (Ісландія).

Жереб звів у наступному турі команди, рівні за силою. У шести

парах перевагу приніс один гол, лише у двох було зафіксовано подвійні перемоги

Величезний інтерес виявили любителі футболу до зустрічі динамівців Києва з п'ятиразовим чемпіоном Польщі — командою «Гурник». На превеликий жаль, кияни не виправдали надій і зазнали невдачі (1 : 2, 1 : 1).

Результати решти учасників 1/8 фіналу такі:

«Реал» (Мадрид, Іспанія) — «Хвідовре» (Данія)	— 2 : 2, 4 : 1
«Ейнтрахт» (ФРН) — «Рapid» (Австрія)	— 0 : 1, 2 : 0
«Бенфіка» (Португалія) — «Сент-Етьєнн» (Франція)	— 2 : 0, 0 : 1
«Манчестер Юнайтед» (Англія) — «Сараєво» (Югославія)	— 0 : 0, 2 : 1
«Спарта» (Чехословаччина) — «Андерлехт» (Бельгія)	— 3 : 2, 3 : 3
«Вашаш» (Угорщина) — «Валюр» (Ісландія)	— 6 : 0, 5 : 1
«Ювентус» (Італія) — «Рapid» (Румунія)	— 1 : 0, 0 : 0

Отже, залишилися вісім претендентів на Кубок. У чверть фіналі вони згідно з результатами жеребкування гратимуть у таких парах.

«Реал» (Мадрид, Іспанія)	— «Спарта» (Чехословаччина)
«Вашаш» (Угорщина)	— «Бенфіка» (Португалія)
«Ейнтрахт» (ФРН)	— «Ювентус» (Італія)
«Манчестер Юнайтед» (Англія)	— «Гурник» (Польща)

Фінал Кубка чемпіонів відбудеться 29 травня 1968 р. на лондонському стадіоні «Уемблі».

Влітку 1968 р. буде проведено жеребкування XIV розіграшу Кубка. Нашу країну представлятиме чемпіон СРСР 1967 р. київське «Динамо».

Кубок кубків

За цей приз змагаються володарі національних кубків країн Європи. Турнір, заснований у 1960 р., проводить Європейська спілка футбольних асоціацій (УЄФА). Змагання проходять за загальноприйнятою кубковою системою. Суперники зустрічаються двічі — на своєму і чужому полях. До наступного етапу виходить той, хто забив більшу кількість м'ячів у двох матчах. Якщо після двох зустрічей сума забитих м'ячів виявиться рівною, то в нинішньому розіграші застосовують такий порядок визначення переможця: до чвертьфінального етапу кожен гол, забитий у гостях, вважають за два, а коли

Хаї завжди так вітають киян.

й тут буде рівновага, то призначають додаткові 30 хвилин, після чого останнім аргументом є жереб. Починаючи з чвертьфіналу, правила переваги голів, забитих у гостях, не застосовують, а призначають третій матч на нейтральному полі.

Переможця турніру нагороджують перехідним призом, а 11 гравців — золотими медалями. Срібні медалі одержують футболісти команди-суперниці, які грали у фіналі.

Турнір вступив у восьмий рік свого існування і підтвердив свою життєздатність. Тричі його головний приз здобували команди Південної Європи (італійська «Фіорентіна», іспанський «Атлетіко»

з Мадрида та португальський «Спортінг»). Двічі переможцями були англійські клуби (лондонські «Тоттенхем Хотспур» та «Вест Хем»). Двічі приз подорожував до ФРН (його завойовували «Боруссія» з Дортмунда та мюнхенська «Баварія»).

У турнірі 1965—1966 рр. дебютували радянські футболісти, яких представляли володарі Кубка СРСР 1964 р. динамівці Києва. Вони добилися переконливих перемог над клубами «Колрейн» (Північна Ірландія) — 6:1, 4:0 та «Русенборг» (Норвегія) — 4:1, 2:0. Але в чвертьфіналі кияни поступилися «Селтіку» (Глазго, Шотландія) — 0:3, 1:1.

Володар Кубка СРСР 1965 року московський «Спартак» в наступному розіграші виступив менш вдало. Після перемоги в одній шістнадцятій фіналу над белградським ОФК (3:1 і 3:0) москвичі в одній восьмій фіналу зіграли внічию з віденським «Рapidом» (1:1) на своєму полі і програли йому в Австрії з мінімальним рахунком (1:0). Отже, перші кроки в розіграшах Кубка кубків наші клубні команди робили не дуже впевнено.

У нинішньому турнірі в боротьбу вступили 32 команди. Зустрічі попереднього круга прйшли без сенсацій. 16 переможців одної восьмої фіналу зіграли між собою так:

«Стандард» (Бельгія) — «Абердін» (Шотландія)	— 3:0, 0:2
«Торпедо» (Москва, СРСР) — «Спартак» (Чехословаччина)	— 3:0, 3:1
«Баварія» (ФРН) — «Сетубал» (Португалія)	— 6:2, 1:1
«Кардіфф-Сіті» (Уельс) — «Бреда» (Голландія)	— 1:1, 4:1
«Олімпік» (Франція) — «Тоттенхем Хотспур» (Англія)	— 1:0, 3:4
«Мілан» (Італія) — «Дьєр» (Угорщина)	— 2:2, 1:1
«Гамбург» (ФРН) — «Вісла» (Польща)	— 1:0, 4:0
«Валенсія» (Іспанія) — «Стяуа» (Румунія)	— 3:0, 0:1

Правило переважної оцінки м'ячів було застосовано у двох парах — «Олімпік» — «Тоттенхем Хотспур» і «Мілан» — «Дьєр». Французькі та італійські футболісти, які забили в гостях більшу кількість голів, стали чвертьфіналістами.

Вісім учасників чвертьфіналу зустрінуться в таких парах:

«Торпедо» (Москва, СРСР)	— «Кардіфф-Сіті» (Уельс)
«Стандард» (Бельгія)	— «Мілан» (Італія)
«Валенсія» (Іспанія)	— «Баварія» (ФРН)
«Гамбург» (ФРН)	— «Олімпік» (Франція)

Фінал призначено на 23 травня 1968 р. у Роттердамі.

І. Миронов.

Футбол — 68	5
І знову бій...	8
Любомир Дмитерко. М'яч, команда, уболівальники	13
Ф. Остапченко. Славне сорокаріччя...	18
А. Іванов. Відродження традицій	22
Перемога дублерів «Шахтаря»	24
33 найсильніших	30
10 призів 1967 року	32
721 гол	35
Таблиця відвідування матчів з участю команд І групи класу «А»	36
Призери чемпіонатів країни	37
Володарі Кубка СРСР	38
Золото, срібло, бронза	39
Підсумкові таблиці першості УРСР класу «Б»	42
«Автомобіліст» — чемпіон України	44
Високий зліт «Сокола»	46
Наймасовіші змагання	48
Щасливий дебют	50
На полі — школярі	52
Ю. Лазарев. «Шкіряний м'яч» — гра для всіх	54
Почесні звання — найкращим	58
Паралелі й меридіани	61
Збірна СРСР — команда № 1	64
І. Миронов. Міжнародні турніри	65
Склад команд І групи класу «А»	77
Календар ігор першості СРСР з футболу для команд І групи класу «А» в 1968 р.	88
Календар ігор першості СРСР з футболу для команд ІІ групи класу «А» в 1968 р.	106
Микола Білкун. Жайворонок	135